

Vài dòng về nạn mại dâm

Tác Giả: Ngô khôn Trí

Thứ Năm, 25 Tháng 11 Năm 2010 14:32

Nghề mại dâm là 1 trong những nghề lâu đời nhất trong lịch sử loài người. Ngày nay, nghề này là nghề bất hợp pháp ở hầu hết các quốc gia trên thế giới.

Những thị trường Hà Lan, Đức, New Zealand và hai tiểu bang thị trường Hoa Kỳ (Nevada và Rhode Island), nghề này là hợp pháp, ở Thụy Sĩ, trước đó được cho là hợp pháp nhưng năm 1998 đã bị xét lại, xem là bất hợp pháp.

Thị trường có khoảng 400.000 người hành nghề mại dâm, mà phần lớn những người phụ nữ bán dâm này là những người di dân đến từ các nước Đông Âu, Colombia, Thái Lan và Phi Châu. Thị trường Hàn Quốc, mại dâm là bất hợp pháp, nhưng có tới 1,2 triệu phụ nữ hành nghề này, đóng góp khoảng 4% vào GDP của quốc gia này. Thị trường Thái Lan, nghề này đã được hợp pháp hóa, hiện có tới 2,8 triệu người (nam và nữ) hành nghề mại dâm, khoảng 20,000 người là đàn ông, trả giá nghiệp vụ này lên đến 4,3 tỷ đô la / năm. Thị trường Nhật, vào những năm đầu của thế kỷ 20, có rất nhiều phụ nữ làm nghề mại dâm, phần lớn là phụ nữ cho lính Mỹ. Vào thời đó đã có nhiều phong trào của quần chúng biểu tình lên tiếng kêu gọi chính quyền và dân chúng cùng ra tay cứu giúp những người phụ nữ bất hạnh này. Ngày 1 /4/1958 chính phủ Nhật đã phát hành luật cấm mại dâm trên toàn quốc, các khu vực Akasen (東京 : xích tuyền) bị đóng cửa. Akasen là những khu vực được cho phép hành nghề mại dâm trước đó. Kể từ đó những phụ nữ bán dâm trá hình biến thành những phụ nữ phục vụ trong những nhà tắm hơi (トルコ風呂) mà ngày nay gọi là Sôpândô (ソープランド). Bán hợp pháp?

Thị trường Việt Nam mình cũng vậy, mặc dù có nhiều luật phòng chống nạn mại dâm đã được ban hành, là bất hợp pháp, nhưng vẫn còn phát hiện ra nhiều người. Không có thống kê nào cho biết số lượng phụ nữ hành nghề này là bao nhiêu và đóng góp vào mức phần trăm GDP của các nước?

Xưa cũng như nay, mại dâm là 1 cuộc trao đổi vật chất và quy định lợi ích giữa người mua dâm và người bán dâm. Ở những quốc gia mà mức sống còn thấp, tiền lương không đủ để sống cho những nhu cầu thiết yếu của con người (ăn, mặc, ở), thì nghề này được phép biến.

Người bán dâm, phần lớn là các cô gái trẻ của các gia đình nghèo đói, chấp nhận hành nghề mại dâm do nhu cầu sinh nhai là chính. Họ chấp nhận những tổn thương về thể xác lẫn tinh thần. Những tổn thương này không những phá vỡ nền tảng hạnh phúc gia đình của cá nhân đó mà đã trở thành gánh nặng chung cho xã hội. Mặc dù nhiều hay ít tùy theo độ nghiêm ngặt thi hành luật pháp, trình độ giáo dục và đời sống kinh tế của thành phần nghèo đói trong xã hội.

Vài dòng về nạn mại dâm

Tác Giả: Ngô khôn Trí

Thứ Năm, 25 Tháng 11 Năm 2010 14:32

Xét về mặt đạo đức thì ngành cô gái làm nghề này thật đáng tội nghiệp phần là khinh bỉ, bỉ dơ sả các cô gái bán dâm không có trình độ học vấn cao, không được hiểu biết đầy đủ về mặt đạo đức xã hội cũng như ngành kinh tế của nghề cần biết hiểm nghèo mà họ có thể mắc phải. Suy cho cùng thì chính phủ phải có trách nhiệm về nạn này.

Không thể dùng ngành hành vi bất thiện và ngôn ngữ thô lỗ khi xét phần ngành cô gái mại dâm, mà phải dùng tình thương để an ủi và khuyên răn, dùng giáo dục để nâng cao trình độ hiểu biết và giá trị của cuộc sống, tìm cách chữa bệnh và giáo dục cách phòng ngừa ngành cần biết hiểm nghèo có thể mắc phải, duy nghệ và ưu tiên tạo cơ hội cho họ tìm được công ăn việc làm. Là ngành việc mà 1 chính phủ vì dân phải quan tâm hàng đầu..

Mặt chính phủ thật là 1 chính phủ không chịu biết lo phát triển kinh tế, mà là 1 chính phủ có khả năng khước phước được nạn mại dâm và nạn tham nhũng.

Nếu so sánh nạn mại dâm với nạn tham nhũng, thì nạn tham nhũng mới thật đáng khinh bỉ hơn, vì nó làm cho cả 1 dân tộc bị chìm đắm trong nghèo đói. Chắc hẳn chắc chắn Tứch của Tứch của Minh bạch Quốc tế, Peter Eigen, nhận xét: "Tham nhũng là nguyên nhân chính của đói nghèo khóa chặt người dân trong vòng nghèo khổ."

Ở các nước ở Châu Phi, hàng năm có khoảng 148 tỉ USD bị mất hay thất thoát do tham nhũng gây ra. Số tiền này tương đương với 1/2 của 248 tỉ USD mà Châu Phi nhận được từ các nước ngoài. Tổng thống Mobutu Sese Seko của Cộng hòa Dân chúng Congo bị mất mất 5 tỉ đô. Cựu Tổng thống Suharto của Indonesia có tài sản 15~35 tỉ đô, gần bằng 1/2 tổng số tiền phồn phú của nước này. Cựu Tổng thống Philippines, Ferdinand Marcos bị mất mất 100 tỉ đô la, và cựu Tổng thống Alberto Fujimori của Peru, bị mất mất hàng trăm triệu đô.

Trên 1 mặt nào đó, nạn mại dâm thực sự ngành chỉ với nạn hiếp dâm trong xã hội, là 1 nạn không thể tiêu diệt chỉ bằng các chế tài xử phạt khi mà sự chênh lệch giàu nghèo vẫn còn tồn tại, khi mà hoạt động môi giới bán dâm ngày càng trở nên tinh vi, đa dạng và đa lợi hơn. Chính vì thế mại dâm được hợp pháp hoặc bán hợp pháp ở 1 vài nơi trên thế giới?

Mặt quốc gia tuy còn nghèo về vật chất nhưng được xếp vào hàng tốt nhất trong danh sách các quốc gia chấp nhận nạn mại dâm và tham nhũng là 1 quốc gia đáng tự hào?

Vài dòng vớ nớ n mớ i dâm

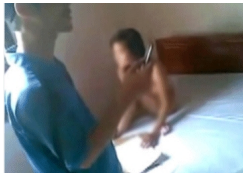
Tác Giả: Ngô khôn Trí

Thứ Năm, 25 Tháng 11 Năm 2010 14:32

Montréal ngày 20/11/2010

www.khoahoc.net

Nhân xem clip “ bớ t mua bán dâm” trên mớ ng.

Người tham nhìn vào điện thoại của người khác có gì đáng nói, đang tay để chụp ảnh.

Clip không quay về mặt hại có gì đáng nói tập trung vào vùng nhạy cảm trên người họ, cũng những lời mớ tạc, xúc phạm.

Ngay khi mua bán trên mạng, đoạn clip đã gây bức xúc cho không ít người. Trên diễn đàn Lankhai, thành viên [quarant_37](#) viết là “Cho dù biết đó là một người đang bị lừa dối nhưng việc chiếu rọi, quay phim lại cũng hại họ”.

Cũng qua diễn, [nichonne vandung2008](#) bày tỏ: “Tôi clip này là thái độ của nạn nhân là hành động quay phim rồi tung lên mạng”. Thậm chí, có người còn cho rằng, việc làm này là sai trái và có thể bị khiển vớ tâng mớ và làm nhục người khác.